

Passionshistorien enligt Johannes (18:1–19:42)

Passionshistorien kan läsas eller sjungas fördelad på tre roller (I, II, +).

I Vår Herres Jesu Kristi lidande enligt evangelisten Johannes.

Jesus gick tillsammans med sina lärjungar ut till andra sidan av Kidrondalen. Där låg en trädgård som han och lärjungarna gick in i. Också Judas, han som förrådde honom, kände till platsen, eftersom Jesus och hans lärjungar ofta hade samlats där. Judas tog med sig vaktstyrkan och folk från översteprästerna och fariseerna, och de kom dit med lyktor, facklor och vapen. Jesus, som visste om allt som väntade honom, gick ut till dem och frågade:

+ "Vem söker ni?"

I De svarade:

II "Jesus från Nasaret."

I Han sade:

+ "Det är jag."

I Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom. När Jesus nu sade: "Det är jag" vek de tillbaka och föll till marken. Han frågade dem igen:

+ "Vem söker ni?"

I De svarade:

II "Jesus från Nasaret."

I Då sade han:

+ "Jag har ju sagt er att det är jag. Om det är mig ni söker, så låt de andra gå."

I Ty det som han hade sagt skulle uppfyllas: "Av dem som du har gett mig har jag inte låtit någon gå förlorad." Men Simon Petrus, som hade ett svärd med sig, drog det och slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom högra örat; tjänaren hette Malkos. Jesus sade då till Petrus:

+ "Stick svärdet i skidan. Skulle jag inte dricka den bägare som Fadern har räckt mig?"

I Kommendanten med sin vaktstyrka och judarnas män grep Jesus och band honom och förde honom först till Hannas, svärfar till Kajafas, som var överstepräst det året. Det var Kajafas som hade förklarat för judarna att det var bäst att en enda man dog för folket.

Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var bekant med översteprästen, och han följde med Jesus in på översteprästens gård, men Petrus stod kvar utanför porten. Den andre lärjungen, han som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med tjänsteflickan som vaktade porten och tog med sig Petrus in. Men flickan vid porten sade till Petrus:

II "Hör inte du också till den där mannens lärjungar?"

I Han svarade:

II "Nej, det gör jag inte."

I Tjänarna och vakterna stod och värmdes sig vid en koleld som de hade tänt, eftersom det var kallt. Petrus stod där också och värmdes sig tillsammans med dem.

- Översteprästen frågade Jesus om hans lärjungar och hans lära. Jesus sade:
- + "Jag har talat öppet till världen. Jag har alltid undervisat i synagogorna och i templet, där alla judar samlas. Jag har inte sagt något i hemlighet. Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört mig vad jag har förkunnat för dem. De vet ju vad jag har sagt."
 - I En av vakterna som stod där gav honom då en örfil och sade:
 - II "Skall du svara översteprästen på det sättet?"
 - I Jesus sade:
 - + "Har jag sagt något som var fel, så säg vad det var. Men om jag har rätt, varför slår du mig?"
 - I Hannas skickade honom då bunden till översteprästen Kajafas.
Men Simon Petrus stod där och värmdes sig. De sade till honom:
 - II "Hör inte du också till hans lärjungar?"
 - I Petrus förnekade det:
 - II "Nej, det gör jag inte."
 - I Då sade en av översteprästens tjänare, en släkting till honom som Petrus hade huggit örat av:
 - II "Säg jag dig inte tillsammans med honom i trädgården?"
 - I Petrus förnekade det än en gång. Och just då gol en tupp.
Från Kajafas förde de Jesus till residenset. Det var tidigt på morgonen. Själva stannade de utanför, för att inte bli orena utan kunna äta påskmåltiden. Pilatus gick då ut till dem och frågade:
 - II "Vad anklagar ni den här mannen för?"
 - I De svarade:
 - II "Om han inte hade varit en förbrytare skulle vi inte ha överlämnat honom åt dig."
 - I Pilatus sade:
 - II "Ta honom då själva och döm honom efter er egen lag."
 - I Men judarna svarade:
 - II "Vi har inte rätt att döda någon."
 - I Ty det ord skulle uppfyllas som Jesus hade sagt för att ange hur han skulle dö.
Pilatus gick tillbaka in i residenset och lät kalla till sig Jesus och frågade:
 - II "Så du är judarnas konung?"
 - I Jesus svarade:
 - + "Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det om mig?"
 - I Pilatus sade:
 - II "Jag är väl ingen jude. Dina landsmän och översteprästerna har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?"
 - I Jesus svarade:
 - + "Mitt rike hör inte till denna världen. Om mitt rike hörde till denna världen hade mina följeslagare kämpat för att jag inte skulle bli utlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike av annat slag."
 - I Pilatus frågade:
 - II "Du är alltså kung?"

- I Jesus svarade:
+ "Du själv säger att jag är kung. Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst."
- I Pilatus sade till honom:
II "Vad är sanning?"
- I Sedan gick han ut igen till judarna och sade:
II "Jag kan inte finna honom skyldig till något. Men det är sed att jag friger någon åt er vid påsken. Vill ni alltså att jag skall frige judarnas konung?"
- I Då ropade de igen:
II "Inte honom, utan Barabbas!"
- I Barabbas var en rövare.
Då tog Pilatus Jesus och lät gissla honom. Och soldaterna vred ihop en krans av törne och satte på hans huvud, och de hängde på honom en purpurröd mantel. De gick fram till honom och sade:
II "Var hälsad, judarnas konung",
I och de gav honom örffilar. Sedan gick Pilatus ut igen och sade till judarna:
II "Jag för ut honom till er för att ni skall förstå att jag inte finner honom skyldig till något."
I Jesus kom ut, med törnekransen och den purpurröda manteln, och Pilatus sade:
II "Här är mannen."
I Så snart överstepräster och deras folk fick se honom ropade de:
II "Korsfäst, korsfäst!"
I Pilatus sade:
II "Ta honom och korsfäst honom själva. Jag finner honom inte skyldig till något."
I Judarna svarade:
II "Vi har en lag, och enligt den lagen måste han dö, eftersom han har gjort sig till Guds son."
I När Pilatus hörde detta blev han ännu mer oroad. Han gick tillbaka in i residenset och frågade Jesus:
II "Varifrån är du?"
I Men Jesus gav honom inget svar. Pilatus sade då:
II "Vägrar du att tala med mig? Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?"
I Jesus svarade:
+ "Du skulle inte ha någon makt över mig om du inte hade fått den från ovan. Därför har den som överlämnade mig åt dig större skuld."
I Efter det svaret ville Pilatus frige honom. Men judarna ropade:
II "Om du släpper honom är du inte kejsarens vän. Den som gör sig till kung sätter sig upp mot kejsaren."
I När Pilatus hörde de orden lät han föra ut Jesus och satte sig på domartribunen i den så kallade Stengården, på hebreiska Gabbata. Det var på förberedelsedagen före påsken, vid sjätte timmen. Pilatus sade till judarna:
II "Här ser ni er kung."

- I Då ropade de:
II "Bort med honom! Korsfäst honom!"
I Pilatus frågade:
II "Skall jag korsfästa er kung?"
I Överstepräster svarade:
II "Vi har ingen annan kung än kejsaren."
- I Då utlämnade han Jesus åt dem till att korsfästas. De tog honom alltså med sig. Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota. Där korsfäste de honom tillsammans med två andra, en på var sida med Jesus i mitten. Pilatus hade också låtit skriva ett anslag som sattes upp på korset, och där stod: Jesus från Nasaret, judarnas konung. Detta lästes av många judar, eftersom platsen där Jesus korsfästes låg strax utanför staden, och texten var på hebreiska, latin och grekiska. Men judarnas överstepräster sade till Pilatus:
II "Skriv inte: Judarnas konung, utan vad han själv har sagt: Jag är judarnas konung."
I Pilatus svarade:
II "Vad jag har skrivit, det har jag skrivit."
- I Soldaterna som hade korsfäst Jesus tog hans kläder och delade upp dem i fyra delar, en på varje soldat. De tog också långskjortan, men den hade inga sömmar utan var vävd i ett enda stycke. De sade därför till varandra:
II "Vi skär inte sönder den utan kastar lott om vem som skall ha den."
I Ty skriftordet skulle uppfyllas: *De delade upp mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad.*
Det var vad soldaterna gjorde. Men vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade sade han till sin mor:
+ "Kvinna, där är din son."
I Sedan sade han till lärjungen:
+ "Där är din mor."
I Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen. Jesus visste att nu var allt fullbordat, och för att skriftordet skulle uppfyllas sade han:
+ "Jag är törstig."
I Där stod ett kärl som var fyllt med surt vin. De satte därför en svamp som doppats i det sura vinet på en isopstjälk och förde den till hans mun. När Jesus hade fått det sura vinet sade han:
+ "Det är fullbordat."
I Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande.
(En stunds tystnad. Man böjer knä.)
- I Eftersom det var förberedelsedag och kropparna inte fick hänga kvar på korset under sabbaten — det var en stor sabbat — bad judarna Pilatus att de korsfästas benpipor skulle krossas och kropparna tas bort. Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med Jesus, först på den ene och sedan på den andre. Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död krossade de inte hans ben, utan en av soldaterna stack upp sidan på honom med sin lans, och då kom det ut blod och vatten. Den som såg det har vittnat om det

för att också ni skall tro; hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning. Detta skedde för att skriftordet skulle uppfyllas: *Inget ben skall krossas på honom.* Och på ett annat ställe heter det: *De skall se på honom som de har genomborrat.*

Josef från Arimataia, som var lärjunge till Jesus fast i hemlighet, av rädsla för judarna, bad efteråt Pilatus att få ta ner Jesu kropp. Pilatus tillät det, och Josef gick och tog ner kroppen. Nikodemos kom också dit, han som första gången hade sökt upp Jesus på natten, och han hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring trettio kilo. De tog Jesu kropp och lindade den med linnebindlar tillsammans med kryddorna så som judarna brukar göra vid en gravläggning. Intill platsen där Jesus hade blivit korsfäst fanns en trädgård och i trädgården en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd. Där lade de Jesus, eftersom det var den judiska förberedelsedagen och graven låg nära.